



מי (ראשון לציון) 43147-09-25 - מדינת ישראל נ' אהוד יהודה גבאי

מ"י (ראשון-לציון) 43147-09-25 - מדינת ישראל נ' אהוד יהודה גבאי ע"שלומו ראשון-לציון

מ"י (ראשון-לציון) 43147-09-25

מדינת ישראל

באמצעות רפ"ק רות הופמן, עו"ד

נגד

אהוד יהודה גבאי ע"י

ב"כ עו"ד ליאור שביט

בית משפט השלום בראשון-לציון

[29.01.2026]

כבוד השופט יובל קדר

החלטה

לפני בקשת היחידה החוקרת להסרת חיסיון עו"ד לקוח.

החלטה קודמת בסוגיה זו ניתנה ביום 3.12.25, במסגרתה התייחסתי לטענה הגורפת מצד החשוד, עורך דין במקצועו, לחיסיון עו"ד-לקוח על כלל החומר שנתפס ממנו; להעדר התייחסות מצד החשוד להחלטות קודמות המורות לו לפרט את טענת החיסיון, ביחס לכל אחד מהפרטים התפוסים. בנוסף בחנתי את החומרים הפיזיים שנתפסו מהחשוד ולא מצאתי כל בסיס לטענת חיסיון ביחס אליהם.

עוד קבעתי באותה החלטה מתווה לעיון בחומרים הדיגיטאליים ובכלל זה הטלפונים שנתפסו מהחשוד - הוריתי על זימנו של ב"כ החשוד ליחידה החוקרת למטרת עיון בחומרים ואפשרתי לב"כ החשוד לפרט את טענת החיסיון בדגש על מהות החיסיון הנטען (מסמכים שהוחלפו בין עו"ד ללקוח וכיצד הם קשורים לשירות המקצועי) וכן זהות הלקוח הספציפי (בעל החיסיון) ועמדתו, ככל שהיא ידועה.

הבהרתי כי ככל שלא יוגש מסמך מפורט, אראה בכך ויתור על טענת החיסיון.

ביום 25.1.26 הגישה המבקשת הודעה ולפיה ביום 11.1.26 פנתה לב"כ החשוד לתיאום מועד להגעתו לעיון בחומרים, אך ב"כ החשוד לא השלים את תיאום הפגישה. המבקשת צינה כי שבה ופנתה לב"כ החשוד ביום 13.1.26 אך הלה לא השיב לפניה. עוד מסרה כי ניסיון להשיג את ב"כ החשוד ביום 20.1.26, לא צלח. אפשרתי לחשוד להגיב להודעת המבקשת, אך לא התקבלה תגובה.

כאמור בראשית הדברים ובהחלטה מיום 3.12.25, החשוד טען טענה כללית גורפת כי כל דבר שנלקח ממנו חוסה תחת חיסיון עו"ד-לקוח, מבלי לפרט את טענתו. החשוד נמנע מלהגיב להחלטות בית המשפט מיום 5.10.25 ומיום 3.12.25 במסגרתן נדרש לפרט את טענותיו. גם כעת נמנע מלהגיב לבקשת היחידה החוקרת לאפשר לה לעיון בחומרים.

בנסיבות האמורות, הטענה לחיסיון עורך דין לקוח לאו טענה היא, באשר החשוד לא עמד בנטל, המוטל עליו להראות במאזן הסתברויות כי יש בחומרים, המצויים בחומרי המחשב, הטלפונים והמדיה השונים, מסמכים שהוחלפו בין עו"ד ללקוח ויש להם קשר לשירות המקצועי. (ראו אסמכתאות בהחלטה מיום 3.12.25) יודגש הנטל לנמק מדוע המסמך חסוי הוא על הטוען לחיסיון, אין די בטענה כללית כי ייתכן והחומר חסוי (ראו יעקב קדמי, על הראיות (חלק שלישי) (2009), בעמוד 1078).

אין לאפשר לחשוד הסתברות מאחורי טענה גורפת לחיסיון מבלי לנמקה ולפרטה, תוך הטלת הנטל על בית המשפט או על גורמי האכיפה (על התשומות הנדרשות לשם כך), לברר האם יש בסיס לטענה, קרי, האם בתוך החומרים שנתפסו קיימים מסמכים או חומרים אחרים שהוחלפו בין עורך הדין ללקוח והאם הם קשורים לעיסוק המקצועי. השלמה עם התנהלות זו תהפוך כל עורך דין לאי מוגן מפני חיפוש ותאפשר לסכל כל חקירה, זאת בוודאי שאין לקבל מדובר בחקירה פעילה, הציבור משווע ליעילות גורמי האכיפה והמשפט, על כן יש לאפשר ליחידה החוקרת עיון בחומרי המחשב, הטלפונים והמדיה השונים שנתפסו מהחשוד (המפורטים בהחלטה מיום 3.12.25). יודגש, ככל ותעלה אפשרות שמא מסמך זה או אחר, מהחומר הרלוונטי לחקירה, חוסה תחת חיסיון עו"ד-לקוח, היחידה החוקרת תביאו לבחינה בפני בית המשפט ותצרף אליו, ככל הניתן, את עמדת הלקוח הספציפי. ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ו, 29 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.